

Ders 69

LESSON 69

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

İsa'nın Yetkisi

THE AUTHORITY OF JESUS

Matta 12; Yuhanna 5

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Çoğunuzun bildiği gibi, Kutsal Yazılarda yaptığımız yolculukta şu anda İsa Mesih hakkındaki İyi Haber'i anlatan Müjde kitabından okumaktayız. İsa Mesih, Adem çocuklarını Şeytan, günah ve sonsuz yargının egemenliğinden kurtarmak için dünyayı ziyaret eden Kurtarıcı'dır.

Son bir kaç programımızda, İsa'nın nasıl Yahudiler'in ülkesindeki her yere yolculuk ettiğini, kalabalıklara **öğrettiğini**, ve hastaları **iyileştirdiğini** görmüştük. Bu nedenle, O'nu büyük bir kalabalık izledi. Ama her şeye rağmen, **din önderlerinin çoğu O'nu kıskandılar**. Çünkü hem O'nun konuştuğu bilgeliği yalanlayamadılar hem de yaptığı mucizeleri inkar edemediler.

Bugün, Müjde kitabını okumaya devam edeceğiz ve **din önderlerinin Şabat Günü ile ilgili olarak Rab İsa'ya nasıl karşı çıktıklarını** göreceğiz. Şabat, haftanın yedinci günüydü; Tanrı bu günü Yahudiler'e, altı gün çalıştıktan sonra bir dinlenme günü olarak verdi. Ama o dönemin din önderleri olan Ferisiler, İsa'yı Şabat Günü'nü ihlal etmekle suçladılar, çünkü İsa Şabat Günü iyi işler yaptı. Bu suçlamayı O'nun itibarını düşürmek için bir bahane olarak kullanıyorlardı, çünkü O'nu suçlamak için herhangi kötü bir davranışını bulamıyorlardı.

Matta Müjdesi'nin on ikinci bölümünü okuyalım. Kutsal Yazılar şöyle der:

(Matta 12) ¹O sıralarda bir **Şabat günü**, İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca, başakları koparıp yemeye başladılar. ²Bun gören Ferisiler İsa'ya, 'Bak, öğrencilerin Şabat günü yasak olanı yapıyor' dediler. ³İsa onlara,, 'Davut ile yanındakiler acıkınca Davut'un ne yaptığını okumadınız mı?' diye sordu. ⁴'Tanrı'nın evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kahinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi. ⁵Ayrıca kahinlerin her hafta tapınakta Şabat Günü ile ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı? ⁶Size şunu söyleyeyim, **burada tapınaktan daha üstün bir şey var.** ⁷Eğer siz, ' **Ben kurban değil,**

merhamet isterim' sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız. ⁸Çünkü **İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbidir!**"

İsa'ya, Kutsal Yazılarda yüzlerce ad ve ünvan verilmiştir. Kendisine verilen bu ünvanlardan biri olan **İnsanoğlu** ünvanı İsa tarafından sık sık kullanıldı. Bu "İnsanoğlu" ünvanı, bize, Mesih'in Adem'in bir oğlu biçimine bürünerek Kendisini alçalttığını hatırlatır. Ve aynı zamanda bize O'nun yüceliğini de açıklar, çünkü bir insana benzeyerek Kendisini alçaltan bu Kişi, Adem'in bütün çocukları üzerinde tüm yetki ve yargıya sahip Olan ile aynı Kişi'dir! Bu konu üzerinde düşünün! Tanrı'nın Sözü, Ruh'u, gücü ve yüceliği yeryüzüne geldi ve bir insanın bedenini aldı! Evet, İsa Mesih İnsanoğlu'dur, Şabat Günü'nün Rabbidir ve her şeyin Rabbidir! Ama tüm bu gerçeklere rağmen Ferisiler, İsa'nın gerçek kimliğini kabul etmediler.

Şimdi bundan sonra olanlara kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Matta 12) ⁹İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti. ¹⁰Orada **eli sakat bir adam** vardı. İsa'yı suçlamak amacı ile kendisine, 'Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasa'ya uygun mudur?' diye sordular. ¹¹İsa onlara şu karşılığı verdi: "Hanginizin bir koyunu olur da, Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?" ¹²İnsan koyundan çok daha değerlidir. **Demek ki Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur!**" ¹³Sonra adama, 'Elini uzat!' dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapasağlam oluverdi. ¹⁴Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsa'yı yok etmek için anlaştılar. ¹⁵İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Bir çok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi.

Ferisilerin İsa'yı yanlış yapmakla nasıl suçladıklarını görüyoruz, çünkü İsa onların geleneklerine saygı göstermedi. Ne büyük bir iki yüzlülük! Bu din önderleri açlara ya da hastalara hiç merhamet duymuyorlardı, ama yine de insanların Şabat Günü iyi işlerin yapılmasını yasaklayan kendi insan geleneklerinin Tanrı'dan geldiğine inanmalarını istiyorlardı. Ama onların kötü yüreklerini bilen İsa onlara, Tanrı'nın, Kutsal Yazılarda duyurduklarını şu sözler ile hatırlattı: "Eğer siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim!' sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız. Çünkü İnsanoğlu, Şabat Günü'nün de Rabbidir."

Kutsal Yazılarda söylenenleri okumaya devam edelim:

(Matta 12) ²²Daha sonra İsa'ya kör ve dilsiz **bir cinli** getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı. ²³Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. "Bu Davut'un Oğlu olabilir mi?" diye soruyorlardı. ²⁴Ferisiler bunu duyunca, 'Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevul'un gücü ile kovuyor' dediler. ²⁵Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalmaz." ²⁶Eğer Şeytan Şeytan'ı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? ²⁷Eğer ben cinleri Baalzevul'un gücü ile kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücü ile kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁸Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruhunu ile kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.

(Yuhanna 5) ¹İsa bundan sonra Yahudiler'in bir bayramı nedeni ile Yeruşalim'e gitti. ²Yeruşalim'de Koyun Kapısı yanında İbrance'de Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır. ³⁻⁴Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatar

⁵Orada otuz sekiz yıldır hasta olan **felçli** bir adam vardı. ⁶İsa hasta yatan bu adamı görünce, ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, 'İyi olmak ister misin?' diye

sordu. ⁷Hasta şöyle yanıt verdi: “Efendim, su çalkalandığı zaman beni havuza indirecek bir kimsem yok, tam gireceğim an benden önce bir başkası giriyor.” ⁸İsa ona, ‘Kalk, şilteni topla ve yürü’ dedi. ⁹Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günü’ydi. ¹⁰Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, ‘Bugün Şabat Günü’ dediler, ‘Şilteni toplaman yasaktır.’ ¹¹Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: “Beni iyileştiren kişi bana, ‘Şilteni topla ve yürü’ dedi. ¹²Sana, şilteni topla ve yürü diyen adam kim? diye sordular. ¹³İyileşen adam ise O’nun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti.

¹⁴İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. ‘Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin’ dedi. ¹⁵Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi. ¹⁶Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa’ya zulmetmeye başladılar. ¹⁷Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: “Babam hala çalışmaktadır. Ben de hala çalışıyorum.” ¹⁸**İşte bu nedenle, Yahudi yetkililer O’nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmak ile kalmamış, Tanrı’nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı’ya eşit kılmişti.**

Burada duralım ve biraz ara verelim. Din önderleri İsa’ya neden zulmettiler ve O’nu öldürmek istediler? İsa, Şabat Günü felçli adamı iyileştirdiği için mi? Hayır, gerçek neden bu değildi. İsa’yı öldürmek istiyorlardı, çünkü İsa, **Tanrı’nın kendi Babası olduğunu söylemişti.** Din önderleri, İsa’nın, Tanrı’nın huzurundan gelen Mesih olduğunu kabul edemediler. Bu yüzden İsa’yı Tanrı’ya hakaret ve küfür etmek ile suçladılar ve O’nu yok etmek istediler.

Ama Kutsal Yazılar şöyle yazar:

(Yuhanna 5) ¹⁹İsa, Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, **Oğul Baba’nın yaptıklarını görmedikçe, kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar.** ²⁰Çünkü Baba Oğul’u sever ve yaptıklarının hepsini Oğul’a gösterir. Siz şaşasınız diye O’na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir. ²¹Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir. ²²Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul’a vermiştir. ²³Öyle ki, herkes Baba’yı onurlandırdığı gibi Oğul’u da onurlandırsın. Oğul’u onurlandırmayan, O’nu gönderen Baba’yı da onurlandırmaz.

²⁴**Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.**

³¹Eğer kendim için **ben tanıklık edersem**, tanıklığım geçerli olmaz. ³²ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. O’nun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim. ³³Siz **Yahya’ya** adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. ³⁴İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum. ³⁵Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz. ³⁶Ama benim, Yahya’nunkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba’nın **bana verdiği işler** şu yaptığım işler beni Baba’nın gönderdiğine tanıklık ediyor. ³⁷Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiç bir zaman ne O’nun sesini işittiniz, ne de şeklini gördünüz. ³⁸O’nun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü O’nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz. ³⁹**Kutsal Yazıları** araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığı ile sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardı! ⁴⁰Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz. ⁴¹İnsanlardan övgü kabul etmiyorum. ⁴²Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur. ⁴³Ben Babamın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi

kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz. ⁴⁴Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrı'nın övgüsünü kabul etmeye çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz?

⁴⁵Babanın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musa'dır. ⁴⁶Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü O benim hakkımda yazmıştır. ⁴⁷Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?

Rab İsa'nın O'nu öldürmek isteyen Ferisileri nasıl payladığını işittiniz mi? Rab İsa, onlara Tanrı'nın gökyüzünden gönderdiği **Mesih'i reddeden kişinin** Mesih'in benzersiz **sözlerini** ve eşsiz **işlerini**, **Yahya** peygamberin tanılığını, **Musa** peygamberin tanıklığını ve **Kutsal Yazıların** tanıklığını reddettiğini anlattı. Kısaca, Mesih'i reddeden kişi, **Tanrı'nın Kendisini** reddeder. Oğul'u onurlandırmayan O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmıyor demektir. İsa'nın sözünü ve yetkisini reddetmek, Tanrı'nın sözünü ve yetkisini reddetmektir. Çünkü İsa Tanrı'nın, kendisine tüm yargı ve yetkiyi emanet ettiği Kişi'dir ve Tanrı'nın Sözü'dür.

Tanrı'ya ve O'nun peygamberlerine gerçekten inanan herkes, aynı zamanda İsa'nın gökyüzünden gelen Mesih olduğuna da inanacaktır. Çünkü Tanrı'nın tüm peygamberleri O'na tanıklık ettiler. Peygamberlerin yazılarını bilen ve onlara inanan kişiler, aynı zamanda Meryem oğlu İsa'nın Tanrı'nın dünyanın Kurtarıcısı olması için seçtiği Kişi olduğuna da inanırlar. İsa, din önderleri ile konuşurken onlara söylediği buydu.

(Yuhanna 5) ³⁹ *Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığı ile sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. **Bana tanıklık eden de bu Yazılardır.*** ⁴⁰ *Öyleyken siz yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz. ⁴⁵Baba'nın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan umut bağladığınız Musa'dır! ⁴⁶ Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. ⁴⁷ Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?*

Ah keşke, her birimiz bu sözlerin üstünde özenle düşünebilsek! Çünkü Tanrı bu sözlerin anlamlarını kavrayabilmemiz için bize anlayış vermek istiyor! Tanrı, yüreklerimizde gerçeğin egemen olmasını istiyor. **Eğer peygamberlere inandığımızı söylüyorsak, o zaman onların tanıklık ettiği Kişi'ye, yani, İsa Mesih'e inanmamız gerekir!** Sevgili dostlar, sizleri şu soru ile baş başa bırakıyoruz: **Peygamberlere gerçekten inaniyor musunuz?** (“ler” çoğul eki vurgulanmıştır). Pek çok kişi, insanların tanıklığına hemen inanır, ama ne gariptir ki, Kutsal Yazıları yazan **Tanrı'nın pek çok peygamberinin onaylanan tanıklığına** inanan kişilerin sayısı çok azdır. Bu konuda siz nasıl düşünüyorsunuz? *“Peygamberlere inaniyor musunuz?”* (Elçilerin İşleri 26:27)

Sevgili dinleyiciler, bugün burada sizler ile vedalaşmamız gerekiyor, çünkü zamanımız doldu. Ancak yine de, bir sonraki derste İsa Mesih'in harika öyküsünü okumaya devam ederken bize katılmanız için size davette bulunuyoruz.

Siz, Rab İsa'nın Ferisiler'e söylediği sözler üzerinde düşünürken, Tanrı sizi bereketlesin ve size konuşsun.

“Ama peygamber Musa'nın yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?” (Yuhanna 5:47)